

Jar

Leto

Jeseň

Zima

Školáčik

leto2019

Zavčas rána bzúci
včela,
že navštívi každý
kvet.

Nabzúci sa veru veľa,
kým vyrobí sladký
med.

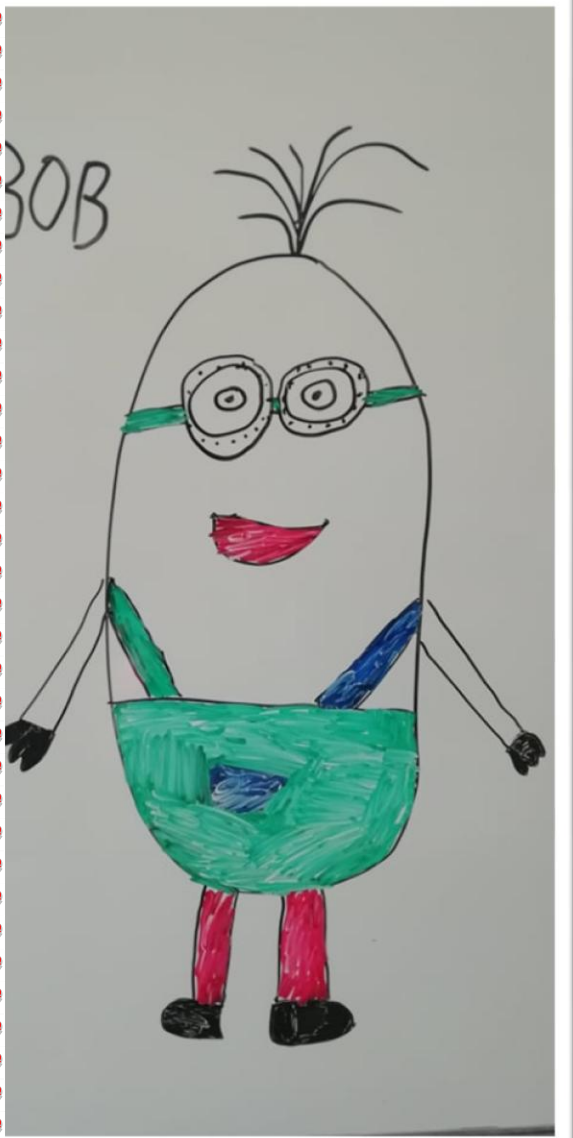
Letí motýľ, poznáme
to,
na krídelkách nosí
leto.

Roznesie ho po poli
v celom našom okolí.

Trepece sa ako vlajka
nad hladinou rieky
čajka.

Zdraví lode, loďičky,
a má radosť z vodičky.

PRÁCE NAŠICH ŠIKOVNÝCH PRVÁČÍKOV

AKÝ VÝZNAM MAJÚ KNIHY V NAŠOM ŽIVOTE?

Knihy nám pomáhajú rásť... Učia nás, predstavujú únik z reality, ukazujú, aký by svet mal byť a knižné postavy sa stávajú našimi najlepšimi priateľmi.. Ukazujú nám, ako by malo vyzerat' priateľstvo, čo znamená láska, súcitiť, odvaha a že žiadna situácia nie je vopred prehratá. Čítanie kníh u detí rozvíja slovnú zásobu, zlepšuje schopnosť čítať s porozumením, rozvíja schopnosť formulovať písomne svoje myšlienky, rozvíja fantáziu, zvyšuje empatiu k druhým. Rozprávanie príbehov či už ústnym podaním, alebo knižne, je prapodstata vzdelávania.

Ako pomôcť dieťaťu, aby sa zamilovalo do čítania?

Príležitosť, ako podporiť u detí záujem o knižky a slobodu ich vlastného výberu, čo ich zaujíma, je pravidelná návšteva školskej žiackej knižnice, pri ktorej sa deti učia zodpovednosti . páči sa im možnosť vybrať si knihu samostatne/ZM

„Človek, ktorý nečíta knihy, nemá žiadnu výhodu oproti tomu, ktorý nevie čítať.“

MARK TWAIN

NAŠA PRVÁ NOC V ŠKOLE

Aj naši najmenší prváčikovia si po prvýkrát vyskúšali zažiť noc bez maminky a ocka vo svojej triede, kde prežívajú školské vyučovanie. My sme sa odhodlali na Noc v škole samé BABY, chlapci si na to ešte netrúfli. Prišli sme do školy večer o 19-tej, rozložili si za pomoci maminiek postielky z matracov a spacákov, rozlúčili sa s nimi a Noc v škole mohla začať! Najskôr nám pani učiteľky pripravili rôzne tvorivo, zábavné aktivity, pri ktorých sme sa nasmiali a nabehali po škole pri hľadaní pokladu. Po nich prišla vytúžená diskotéka, na ktorú sme sa veľmi tešili. Unavené z tanca, sme po desiatej prišli do triedy, spravili večernú hygienu, uložili sa na matrace a začalo sa večerné kino „Alica v krajine zázrakov“ ZM

OVOCIE A ZELENINA-

NESMÚ CHÝBAŤ NA TANIERI

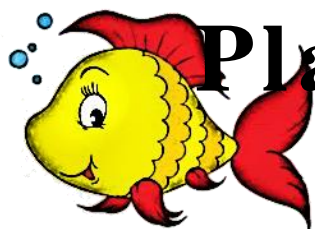
Stravovanie detí je nesmierne dôležité z toho dôvodu, že detský organizmus sa vyvíja, takže je veľmi citlivý na nedostatok akejkoľvek potrebnej živiny v potrave a na druhej strane správnou výživou položíme základy jeho zdravotného stavu v dospelosti. Veľký dôraz treba klásť na konzumáciu ovocia a zeleniny u detí v predškolskom a školskom veku.

AKO NAUČIŤ DETI JEŠŤ OVOCIE A ZELENINU?

Treba sa trochu pohrať s výberom surovín a tiež so servírovaním pokrmov vhodným a hravým spôsobom. Deti majú radi jednoznačne pestrosť, farebnosť a nápaditosť.

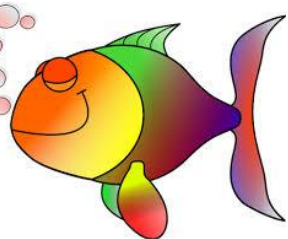
Počas školského roka sme si aj my často vytvorili ovocný tanierik z viacerých druhov ovocia nakrájaných na malé kúsky a rôzne naaranžovaných/ZM

Plávam, plávaš, plávame.....

Tradične ako každý rok sa druháci zúčastnili plaveckého výcviku v krytej plavárni vo Veľkom Krtíši. Každý deň si nachystali svoje batôžky a s radosťou cupkali cestou k plavárni. Najskôr sme sa osmeľovali vo vode, učili sme sa správne dýchať, vyloviť rôzne predmety. Hravou formou sme sa naučili splývať, pretekali sme sa v plávaní a zabavili sme sa aj vonku na kúpalisku „Krtko“/MR

Z rozprávky do rozprávky

Viete, že aj učenie môže byť zábava? Vyskúšali si to žiaci 2. ročníka, keď sa spolu s Jankom a Mariankou vybrali do lesa. Aby sa Janko nebál mravcov, pomohli mu vypracovať úlohy, v ktorých sa o ich živote dozvedeli viac. Riešili úlohy na čítanie s porozumením, súťažili vo dvojiciach, kde skladali vety. Triedili činnosti, ktoré vykonáva robotnica, kráľovná a okrídlený samec. Zahrali sme sa na mravcov, ktorí utekali pred ich nepriateľom, mravčiarom veľkým. Úlohou žiakov bolo aj pomôcť Marienke vyslobodiť Janka z chlievika splnením úloh. Žiaci si vybrali úlohy podľa jednotlivých typov inteligencií. Napríklad, počítali, aký ťažký náklad mravec unesie, či vyrábali z plastelíny jedného člena mravčej kolónie. Keďže Ježibaba zakliala ich cestu domov, odkliať ju mohli len s pomocou jej portrétu. A tak vypočítaním príkladov a zložením puzzle zostavili jej obraz a počítali, koľko mačiek mala Ježibaba. Vylúštením matematickej tajničky sa dozvedeli, kedy mravec vystrekuje kyselinu mravčiu/MR

Spolu s Marienkou a Jankom zablúdili a ocitli sa v neobyčajnom kráľovstve Hláskovo. Tam im princezná Samohláska a princ Spoluhlásko sľúbili, že ak vyriešia úlohy, ukážu im správnu cestu domov. A tak deti farbili perníčky s mäkkou spoluhláskou, počítali samohlásky vo vete. Umiestňovali do mraveniska len kartičky s tvrdými spoluhláskami, triedili

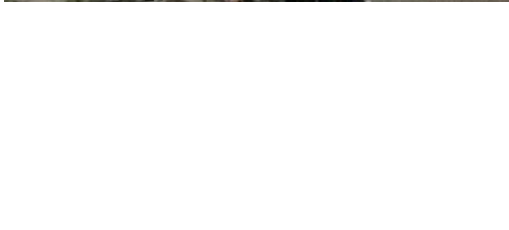
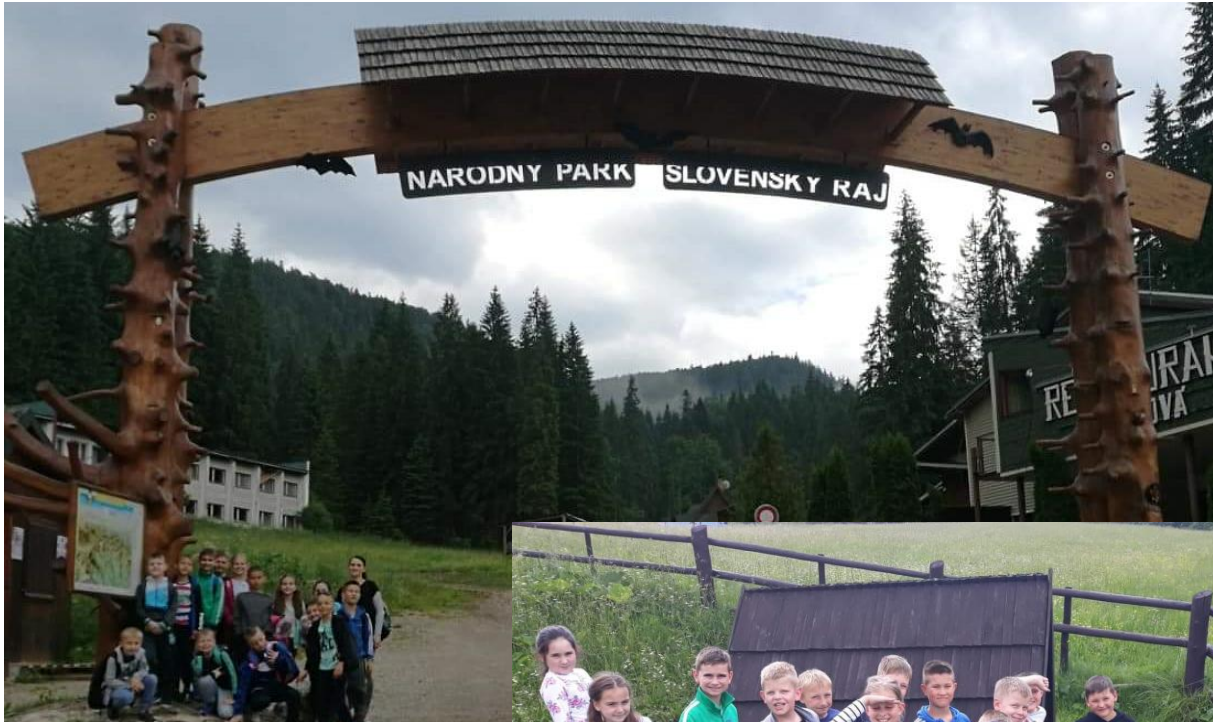
jahody s hláskami. Keď naši druháci s Marienkou a Jankom prišli konečne domov, rozprávali maminke, čo všetko zažili. V skupinkách vyrábali mravenisko, lesnú cestičku, ale aj obrázok s vývojom mravca. Žiakom sa takýto rozprávkový deň veľmi páčil a ani si neuvedomovali, že sa vlastne hrou učia. Za ich snahu a aktivitu dostali perníčky a sladké jahody. A už teraz sa tešia na ďalšiu cestu do rozprávky/MR

Škola v prírode

V dňoch 17. -21. 06. 2019 sme so žiakmi 3. A a 3. B absolvovali pobyt v škole v prírode v dedinke Telgárt. Aj keď nám každý deň pršalo, stihli sme mnoho aktivít, zažili sme veľa zážitkov, videli sme krásnu okolitú prírodu. Celý pobyt v prírode sa niesol v duchu Indiánov. Absolvovali sme exkurziu do Dobšinskej ľadovej jaskyne, prezreli sme si vodnú nádrž Palcmanskú mašu, nuž a pristavili sme sa aj pri prameni Hrona. Z okna nás vábili výhľadom viadukty, ku ktorým sme si spravili vychádzku, tiež aj k železničnej stanici. Najväčší relax sme mali v bazéne hotela Telgárt, kde sme sa až 2x zrelaxovali. Ubytovanie bolo neskutočne krásne a o strave už ani nehovoríme. Jazda na koni sa páčila každému. Ešte aj obe pani učiteľky sa išli na koníkoch previezť. Celý personál si zaslúži 1. Sme všetci šťastní, že sme toľko veľa videli a prišli domov v zdraví. /MB*

Hodiny hudobnej výchovy sme si trošku skrášili v 3. A rôznymi rytmickými a tanečnými hrami. Žiaci mali z toho obrovskú radosť, boli neskutočne šikovní. /HV

Atlantis

Naši najmenší žiaci prvého stupňa si nenechali ujsť výlet do Levíc, do zábavno-výukového centra. Cieľom našej prehliadky bol Vesmír a Dinosaury:

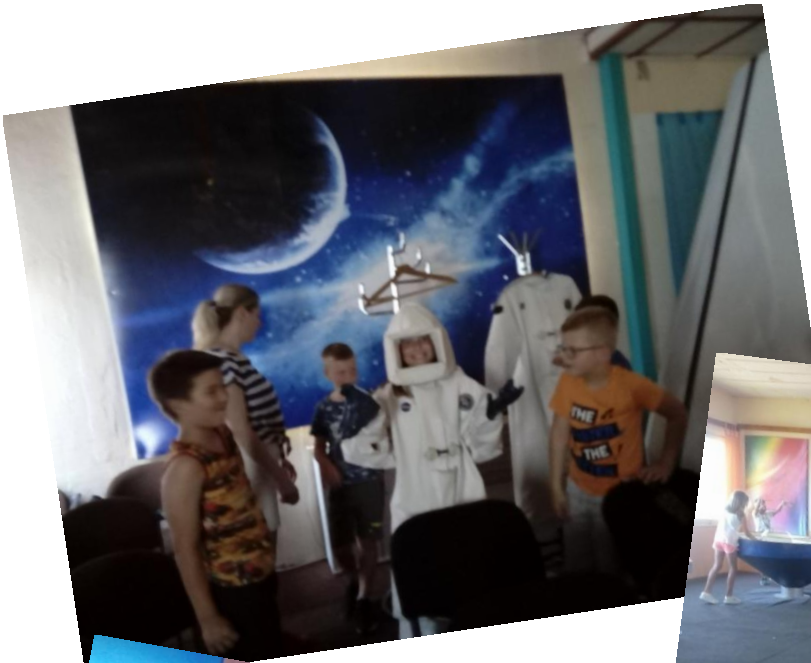
Viete, čo sa stane, ak Saturn položíme do vane plnej vody alebo na ktorej planéte pršia diamanty? Ak nie, tak v programe vesmír sme sa to určite dozvedeli. Zoznámili sme sa s planétami Slnecnej sústavy, s Mliečnou dráhou a s najrýchlejšie sa pohybujúcim telesom vo vesmíre. Okrem jedinečných informácií si z tohto programu všetci odniesli aj zážitky z vesmírnej rakety, antigravitácie a skúšania skafandrov. Zopakovali sme si mená najznámejších astronautov, a videli sme aj výukový film, ako to vyzerá na vesmírnej stanici v bezťažovom stave. V programe Život v kozme sme zistili, aké vzdelanie musíme získať, aby sme sa mohli stať kozmonautom, zoznámili sme sa s náročným kozmickým výcvikom a so všetkými prekážkami, ktorým musia kozmonauti vo vesmíre čeliť. Vyskúšať si vesmírny spánok, jedlo a zistiť, ako sa zabávajú ľudia mimo modrej planéty bolo naozaj veľmi zaujímavé.

Preneste sa do dôb druhohôr a spoznajte jedinečný svet dinosaurů!

Hravou formou sme sa zoznámili s najvýznamnejšími zástupcami dinosaurů, naučili sme sa rozlišovať mäsožravcov od bylinožravcov a na malú chvíľu sa z stali paleontológovia hľadajúci zatiaľ neobjavených dinosaurů. Súčasťou programu bolomnožstvo hier a možnosť preskúmať brloh nášho dinosaurů.

Našich žiakov asi najviac zaujal 9D simulátor, ktorý patrí medzi najmodernejšie simulátory, ktoré dokážu osloviť všetky vekové kategórie. Vďaka širokej škále rôznych filmov sa mohli deti ponoriť do virtuálneho sveta plného zážitkov. Je len na vás, či zažijete adrenalínovú jazdu na tom najväčšom kolotoči, necháte sa previesť rozprávkovou krajinou alebo spoznáte gigantické dinosaurů.

Nemenej zaujímavá bola sála s obrovskými bublifukmi, kde sme sa mohli doslova zabaliť do bubliny v celej našej výške, chlapcom sa páčilo stavanie budovy žeriavom, hlavolamy, matematické úlohy, či vyskúšanie šikovnosti a zručnosti rúk. Všetky deti si na konci výletu nakúpili suveníry v obchodíku a spokojní, že sa naučili aj niečo nové a zaujímavé sme sa pobrali domov. Bol to naozaj krásne strávený júnový deň☺/ AK/

Múroobrazy

Bol raz jeden tuleň,
na stene on bol,
ked' som naňho hľadel,
zrazu tam nebol...
S loptičkou sa rán on hrá,
zábavná to preňho hra.
Ked' lopta na cestu prišla,
auto - zrazu v zákrute zmizla.
Jakub Košťal, Adam Skurcoňák,
Alex Krnáč, 4.A

Tuleň

Duch

*Ducha ráno videla stena,
Myslela si, že strašil deti veľ'a.
Bála sa ho malá Emma,
Bála sa ho, no nie však sama.
Ked' sa ho konečne prestala báť,
začala sa na ducha usmievať.
Ducha sa netreba na stene báť,
deti, on si tu len tak tíško letí,
Môže to byť kamarát,
ktorý sa s vami chce len hrať....
Monika Pajerová, Alex Krnáč,
4.A/AK/*

*Mačka leží na
chodníku,*

*hľadá svoju
harmoniku.*

*Keď ju hľadá celý
deň, zaspí,*

*sníva sa jej sladký
sen.*

*Na dvore si
chvostík nájde,
zatiaľ snáď aj slnko
zájde,*

*Bolo to celkom
ľahké,*

*sníva sa jej, že
papá palacinky
sladké.*

*Keď sa ráno
zobudila,*

*harmoniku na stene
uvidela. / Lara
Husárová, Nina
Šárkoziová/, 4.A
/AK/*

Klobúk

**Klobúk sa na nás z výšky
smeje,**

vyzerá na stene ako luk,

Je to teda riadny Valibuk.

**Raz ten klobúk spadol do
špiny,**

**hľadal všade, kto je za to
vinný,**

ten klobúk je dnes deravý,

**odvtedy sa s ním nikto
nebaví.../ Alexka**

Krivánska, Emma Rimóci/

Mačka

Včelári

Mladí včelári, apríl je mesiac, kde vidíme, ako sa príroda viditeľne prebúdzá, začínajú pučať stromy, kvitnú kvety.

Aj my, mladí včelári, sme sa v zime pripravovali na

včelársku sezónu, robením rámkov, učili sme sa o včelách, o mede, propolis, peľi, materskej kašičke. Svoje vedomosti teraz chceme využiť pri práci na včelnici, aj na súťaži, na ktorej sa chceme zúčastniť v Banskej Bystrici od 21.6.2019. Vrchol teoretickej prípravy bol v Leviciach v Atlantis center, kde nám ukázali aj let včely, ako vníma farby a aká je maličká pri porovnaní s listom, kvetom.

Nakoľko nám ostalo trošku času navštívili sme Levický hrad, ktorý nás prekvapil, aký je pekný a veľký.

Teraz sa tešíme, že uvidíme matky ako kladú vajíčka a včielky konečne začnú nosiť med a my budeme pri tom. Adam Škurcoňák, Erik Mirga, 4.A

Deň vody v 5.A triede

Dňa 22.03.2019 sme oslávili na našej škole Deň vody. Tento deň bol mimoriadny tým, že sme sa neučili a mali sme v škole rôzne aktivity. Zrána sme si vypočuli v školskom rozhlase reláciu, ktorú pripravili členovia žiackeho parlamentu.

Naša triedna pani učiteľka nám pripravila súťaž na celý deň. Rozdelili sme sa do skupín – každá skupina mala svoj originálny názov – boli sme Veľryby – Leo, Kris, Roli, Filip, Delfíny – Jaro, Fredo, Paťa, Denis, Waterfish – Miška, Dominika, Robo, Števo, Medúzy – Tomáš, Enrico. Aktivity sme mali počas celého dňa a za každú sme dostali body, na záver dňa bolo vyhodnotenie.

Prvou súťažnou aktivitou bol vedomostný kvíz, ktorý pozostával z otázok týkajúcich sa Dňa vody. Mali sme tu možnosť oprášiť si vedomosti z prírodovedy, geografie, biológie... Na druhej a tretej hodine sme mali vyrobiť akvárium alebo podmorský svet. Pracovali sme ako skupina a každý sa snažil využiť svoje výtvarné zručnosti a ukázať, aký je kreatívny.

Po tretej hodine sme sa konečne dostali do prírody, kde sme sa postarali o čistotu nášho okolia. Naša trieda zbierala smeti a čistila okolie vodného prameňa uprostred dediny a popri potoku, ktorý tečie cez dedinu. Svoju aktivitu sme ukončili pri futbalovom ihrisku, kde sme pri potoku a pri čističke odpadových vôd pozbierali smeti. Naša súťaž trvala aj počas zberu smetí. Hodnotili sme, kto nazbiera viac. Po návrate do školy sme mali ešte krátku súťaž v pití vody.

Na záver nášho dňa sme vyhodnotili a spočítali body jednotlivých skupín. Súťaž vyhrali Veľryby, na druhom mieste boli Medúzy, Waterfish boli tretí a Delfíny štvrtí. Pani učiteľka nás odmenila sladkosťami a každý z nás dostal diplom. Z tohto dňa sme mali veľké zážitky a tešíme sa na ďalšiu školskú akciu. / žiaci 5.A/ HB

P

riateľstvo

„Priateľstvo je súčasť ľudského šťastia.“ / Jan Werich

Priateľstvo medzi ľuďmi je vzácny dar. Aké by malo byť? Určite musí byť založené na vzájomnej dôvere, tolerancii, úcte a opore. Každý človek by mal mať aspoň jedného skutočného priateľa, spriaznenú dušu, s ktorou sa delí o svoje radosti, starosti, úspechy i sklamaná. Kto je priateľ? Priateľ je človek, ktorý nám verí a my veríme jemu. Je to ten, ktorému môžeme bez obáv zveriť svoje tajomstvá. Nikdy nás nezradí a pomôže vstať, ak sa ocitneme na dne.

V mojom 13-ročnom živote som stretol už mnoho ľudí. Niektorí ním len prešli a iní sú v ňom až dodnes. Ja si svoj život neviem bez priateľov predstaviť. Zohrávajú v mojom živote dôležitú úlohu. Pomáhajú mi, keď sa ocitnem v problémoch a podajú mi pomocnú ruku. Zažívame spolu kopec zábavy. Stretávame sa na tréningoch, zápasoch. Často sa smejeme na našich zážitkoch. Svojich priateľov sa snažím neklamať a určite ich nechcem zradiť. Uvedomujem si, že ak ich stratím, ublížil by som nie len im, ale i sebe.

Žiaľ, v súčasnosti je skutočné priateľstvo veľmi zriedkavé. Mnohí ľudia sú sebeckí a myslia len na seba. Hodnotu priateľstva si neuvedomujú. Viac im záleží na peniazoch ako na skutočných hodnotách. Ale žijeme len raz, život je krátky. Dôležité je si ho vychutnať po malých dúškoch, ale hlavne s tými najlepšimi neoceniteľnými priateľmi. Len takto bude mať náš život naozajstný zmysel. Andrej Kalmár, 8.A /AK/

Dlhé čakanie

Ja a moja kamarátka Nati sa už poznáme veľmi dlho. Pripravovali sme sa na ihrisko k ďalším kamarátom.

Pripravovala som sa dlho a Nati už mala nervy. Vyšla som z domu a Nati na mňa kričala: „Zase si sa dlho pripravovala!” Veľmi sa na mňa hnevala, ale hnev ju prešiel, keď sme došli na ihrisko k ďalším kamarátom. Oblečenie, ktoré som mala na sebe sa mi nepáčilo, tak som sa išla prezliecť. Tak som sa prezliekla a vrátila som sa na ihrisko, ale nikto tam nebol. Začala som kričať: „Haló kde ste?” Keď som ich našla bola som veľmi nahnevaná, veľmi som im vynadala: „Prečo ste sa mi skryli?” Nati aj ostatní kamaráti počúvali moje výčitky. Keďže som bola nahnevaná rozhodli sme sa, že pôjdeme do parku. V parku ma na hojdačky nepustili. Tak sme sa vrátili spoločne na ihrisko.

Na ihrisku sme sa hrali s loptou. S Nati sme sa už nehádali. / Katka Rimóciová, 6.A/

Veselý príbeh

Keď nám pani učiteľka povedala: „Treba porozprávať smiešny príbeh,“ veľmi som sa zľakol. A napokon ma napadol príbeh o mojom krstnom otcovi Dodovi. Neviem, či tento príbeh budem vedieť tak porozprávať, akoby to vedel on, ale sa pokúsim.

Stalo sa to veľmi dávno, keď mal krstný Dodo 10 rokov. Býval v Kosihovciach a s kamarátmi tvorili veľmi dobrú partiu. Niekedy až príliš, lebo stále niečo vymysleli a robili srandovné veci. Bolo to tak aj v tomto príbehu. Rozhodol sa s kamarátmi, že si z vodičov vystrelia. Zobrali starú peňaženku, vložili tam papieriky, akoby tam boli peniaze a priviazali na rybársky silon. Krstný otec povedal: „To bude sranda.“ Peňaženku dali na cestu a oni sa skryli vedľa v járku a čakali, kedy sa nejaké auto zastaví. Podarilo sa mu to. Kamarát vykrikol: „Rýchlo potiahni.“ Keď šofér vystúpil, peňaženku odtiahol do járku.

Keď šofér vystúpil a peňaženka nebola nikde myslel si, že zle videl a začal hľadať okolo. Takto sa mu podarilo viackrát prekabátiť šoférov, veľmi dobre sa zabávali.

Prekvapení zostali vtedy, keď zastalo policajné auto a vystúpili policajti. Vtedy mu už do smiechu nebolo a ani rodičom, keď ich odprevadili policajti domov.

Krstný Dodo a jeho kamaráti viackrát nepokúšali osud, ale aj tak majú dobré spomienky na detstvo. Toto je príbeh, ktorý mi porozprával a veľmi sa mi páčil. Nie je pekná vec oklamať ľudí, ale pre nich to bola zábava. / Mário Ďörd, 6.A/

Piatok trinásteho

Bol 13. piatok a hlásili v rádiu, aby sme si dávali pozor, lebo je dosť nešťastný deň. Ja som to vôbec nevnímala. Hneď ako som nastúpila na autobus, potkla som sa a spadla som.

Každý sa mi smial a cítila som sa veľmi hlúpo. Sadla som si a Dspýtala som sa Katky, či počúvala rádio a ona mi povedala áno a ešte aj:

„Dávaj si pozor Nati.“ Potom, akoby to nestačilo, keď sme vystupovali, spadla mi taška a zostala v autobuse. Päť minút som bežala ako nenormálna za autobusom, aby zastal aj s mojou taškou. Potom, keď som už mala aj tašku, rýchlo so bežala dnu do školy, kým sa nezatvorila dvere. A na moje šťastie práve v tej sekunde sa zavreli a ja som narazila do nich. Nejakto sa dostala dnu, prezula som sa a ešte pred zvonením som našťastie dorazila do triedy. Prvú hodinu sme mali výtvarnú. A na moje šťastie sme kreslili vodovkami. Nevie, ako sa to stalo, ale vyliala sa mi voda na môj obraz. Strašne som plakala a bola som veľmi smutná, lebo na tom obrázku som pracovala veľmi dlho. Až tak som plakala, že som mala také prekrvené oči, že sa ma celý deň každý pýtal, čo sa mi stalo. A najlepšie bolo, keď sme boli na angličtine pani učiteľka: „Nati, nemám ťa zaviesť k očnému?“ Na obede sme mali šišky s lekvárom, a keďže bol 13. piatok- deň smoly- padla mi kvapka lekváru na biele tričko. A aby to nestačilo, mala som ten flák na bruchu. Učiteľka aj ostatní spolužiaci ma utešovali a hovorili: „Neplač, Nati, všetko sa vyrieši tvoja mama doma vyperie tričko.“

Bohužiaľ som celý deň chodila s červeným flákom na bruchu. Našťastie som sa dostala domov celá, ale veľmi som plakala, bol to najhorší deň môjho života. / Natália Záhorecová, 6.A/ AK

/Ne/vydarený

1. apríl je stvorený pre šibalstvá. Každý rok vystrelit' si z našich

Porozprávam

/ne/vydarenom 1. Apríli, ktorý sa stal mojej triede. Chceli sme nachytať našu pani učiteľku. Dohodli sme sa so susednou triedou, že sa vymeníme na jednu hodinu. Zazvonilo. Vošla učiteľka. Pohľadom preletela po triede. Samozrejme zhodnotila situáciu a duchaprítomne s úsmevom na tvári povedala žiakom: „ Rozdajte si zošity na písomku!“ Nadiktovala zadanie úlohy. Trieda ticho čakala. Vtom sa učiteľka zasmiala a na 1. apríla nás nachytala. Vydýchli sme si, zasmiali sme sa a povedala som : „ Pani učiteľka, dobre ste nás nachytali.“

Tento príbeh som porozprávala doma rodičom, ktorí mi povedali: „ Tú písomku by ste si zaslúžili.“ K tomuto príbehu sa hodí príslovie: „ Kto druhému jamu kope, sám do nej spadne.“ / Ema Maulíková, 6.A/

deň ako menšie, väčšie sa snažíme super učiteľ'ov.

vám príbeh o

Maľovanie bytu

Minulý týždeň sme mali v pláne maľovať. Maľovať sme chceli celé 2. poschodie. V pondelok nám otec maľoval detskú izbu. Izbu sme chceli maľ sivej farby. Nestihol namaľovať celú izbu za 1 deň, preto ju musel maľovať aj v utorok. Ráno bola farba na stenu vedľa mojej postele. Nevedela som o tom.

Keď som sa chcela, z postele postaviť naraz „čľup“ ! Jednou nohou som stúpila do vedra z farbou. Mala som sivú farbu po členok. Moja papuča, ponožky, taktiež aj spodok môjho pyžama boli celé od farby. „ Do školy predsa nemôžem ísť so sivou nohou!“ Musela som sa rýchlo osprchovať. Po rýchlej očiste som už mala nohu čistú, a nie sivej farby. Otec sa ma opýtal: „ Sofi, sprchovala si sa už?“ „Áno práve teraz som vyšla so sprchy.“ odpovedala som.

Hneď potom sme vyrazili do školy. Toto ráno bolo veľmi chaotické a zároveň nesmierne zábavné. / Sofia Borošová, 6.A/ AK

Naši šikovní šiestaci

V školskom roku 2018/2019 žiaci zo 6.A(Mário Ďörd', Róbert Fónod, Marek Hegedűš, Markus Pásztor, Marek Marko a Oliver Jaroš) opäť reprezentovali našu školu v rôznych súťažiach. Naši chlapci sa zúčastnili regionálneho kola Školského poháru v Rimavskej Sobote, kde získali pekné 2.miesto. V zápase s Lučencom vyhrali 5:0 a s Poltárom 3:1. Chalani boli snaživí, hrali výborne a bojovali o výhru v každom zápase. Milujú futbal, a to veru aj bolo vidieť! 📷 Sme na nich naozaj hrdí a sme si istí, že budú reprezentovať našu školu aj naďalej !/LB

V tomto školskom roku reprezentovali našu školu aj dievčatá zo 6.A. Naše baby sa zúčastnili okresnej tanečnej súťaže s názvom "v Rytme tanca" v Mestskom Kultúrnom Stredisku vo Veľkom Krtíši. Na súťaži sa zúčastnili žiaci a žiačky z rôznych škôl v okrese. Naše šiestačky (Ema Maulíková, Sofia Borošová, Katarína Rimóciová, Melanie Balgová, Natália Zahorecová a Vanda Filipová) si na súťaž pripravili open choreografiu s názvom "Na tréningu". Ich tanec dopadol výborne a nakoniec získali krásne strieborné pásmo! 🎧 Na dievčatká sme tiež veľmi hrdí a dúfame, že ich chuť do tanca nikdy neprejde a budú reprezentovať našu školu aj v budúcom školskom roku! 🎧 /LB

V rytme tanca

Deň detí 2019

Bol bežný vyučovací deň, keď naša triedna učiteľka vošla do triedy a oznámila nám, že nás čaká deň detí. Samozrejme všetci sme sa potešili, veď si na jeden deň oddýchame od učenia. Spomínaný deň začal divadelným predstavením „Cisárova nové šaty“. Divadlo trvalo asi hodinu. Hodinu plnú smiechu a zábavy. Potom sme sa všetci presunuli do tried a mohli začať aktivity, ktoré si pre nás pripravili a na ktorých nás sprevádzali naši učители. My sme si hneď na úvod otestovali naše vedomosti z geografie a biológie v hre Milionár. Potom nás čakali rôzne športové aktivity, medzi inými preťahovanie lanom a pingpong. Z našej triedy 7.A si chlapci pomerali sily v preťahovaní lanom a my dievčatá sme si zahráli pingpong. Najbližšou zastávkou bola pre nás malá telocvičňa, kde nás čakal tanec. Pani učiteľka nás naučila kroky, rozdelila do párov a tanec sa mohol začať. Po hodine tanca sme si zahádzali loptičkami, kde sme triafali do koša, skákali sme vo vreci, čo bolo zábavné najmä pre našich spolužiakov, chlapcov. Na záver všetkých aktivít nás čakal nafukovací skákací hrad. Všetci, väčší aj menší sme si z chuti zaskákali. Bol to pre nás deň plný smiechu, hier a zábavy.

(Kludia Hegedúšová, Evka Bodžárová, 7.A)

Školský výlet 7.A

Na náš tohtoročný školský výlet sme sa spolu s triedami piatakov a šiestakov vybrali do Harmaneckej jaskyne v obci Harmanec neďaleko Banskej Bystrice.

Na výlet sme sa všetci veľmi tešili a nedočkaví, zvedaví sme si ráno v deň výletu privstali a prišli skôr do školy. Chceli sme si takto zaistiť aj dobré miesta v autobuse. Po nástupe do autobusu nás ešte čakali posledné organizačné pokyny našich triednych učiteliek a výlet sa mohol začať.

Po hodine cestovania sme dorazili do hlavného cieľa nášho výletu, do Harmanca. Tu sme ešte nevedeli, čo nás čaká. K jaskyni sme sa totiž dostali po 45 minútovej túre v stúpaní do kopca. Túra bola pre niektorých ľahšia pre niektorých však naopak dosť náročná. Napriek tomu sme ju všetci úspešne zvládli a mohli sme začať návštevu jaskyne. Harmanecká jaskyňa je nádherná kvapľová jaskyňa, zdobená útvarmi všetkých druhov, s množstvom nástenných vodopádov a jazierok. S históriou jaskyne a jej krásami nás sprevádzal sprievodca, ktorý nám povedal mnoho zaujímavostí jaskyne. Prehliadka jaskyne trvala asi hodinu. Po spoločnej fotke sme sa tou istou cestou mohli vrátiť späť k autobusu a pokračovať v našom výlete. Tento krát smer Banská Bystrica. Čakalo nás kino, kde sme si pozreli film Mia a biely lev. Film sa nám páčil. Bol to emotívny príbeh dievčaťa, ktoré vyrastá s bielym levíčatkom na farme v Južnej Afrike. Po skončení filmu sme mali asi dve hodiny voľného programu na nákupy a iné aktivity. Nakoniec nás už čakala len cesta domov. Pred školou nás už čakali rodičia.

Náš výlet síce končí ale bol to krásny, zaujímavý deň, ku ktorému sa v našich spomienkach vieme kedykoľvek vrátiť. (Terezka Maulíková, Matej Hulec, 7.A)/RM

Výlety starších žiakov vo fotografiách

Výlet Harmanec, Banská Bystrica

Divadlo Jozefa Gregora Tajovského, Zvolen

Výlet - Divadlo Jozefa Gregora Tajovského

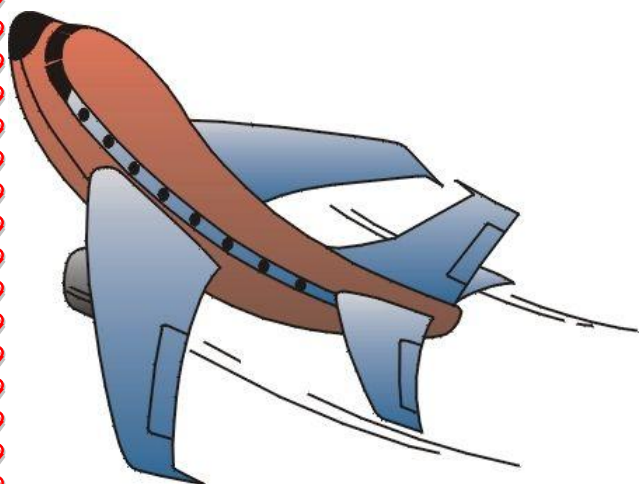
Dňa 21.5 sme sa vybrali aj spolu s 9.A na výlet do Zvolena. Cesta tam prebehla úplne v poriadku. Prišli sme do divadla a následne nás usadili priamo pred javisko. Mali sme najlepšie miesta. Okrem nás tam bolo mnoho ďalších škôl, najmä stredné školy. Predstavenie s názvom Denník Anny Frankovej v mnohých z nás vyvolalo zvedavosť. Celé sa to odohrávalo v období druhej svetovej vojny. Anna s jej rodinu a ďalšou rodinu sa museli skrývať a vôbec nemohli chodiť von kvôli ich židovskému pôvodu. Anna mala 13 rokov trápili ju bežné veci všetkých dievčat. Začala si pravidelne písať do jej denníka.

Píše v ňom o jej problémoch, túžbach a tajomstvách. V úkryte vydržali napriek hladu, prísnemu režimu a každodennému strachu dva roky. Nakoniec ich našli a zaviedli do koncentračného tábora. Jediný prežil len jej otec. Po skončení mala nasledovať Európa SC. Nemilo nás prekvapilo, keď bola z technických dôvodov zatvorená. Takže sme sa na dve hodiny vybrali na námestie Zvolena. Nakoniec sme sa vrátili domov s príjemným divadelným zážitkom.

/Terezka Tučeková, Alexandra Zatková, 8.A/ MĎ

Výlet sa uskutočnil dňa 21.5.2019. Ráno o 8:00 sme sa všetci stretli pred školou a následne aj nastúpili do autobusu. Cesta nám ubehla raz-dva, keďže naši chlapci sa vždy postarajú o zábavu. Na výlet sme išli spolu s ôsmakmi. Naša cesta mierila do Zvolena, do divadla Jozefa Gregora Tajovského. Išli sme na predstavenie s názvom „Denník Anny Frankovej“. Talentovaní herci nám predviedli život Anny a jej rodiny počas druhej svetovej vojny. Celé dva roky sa museli schovávať na povale domu spolu s inými židmi. Napokon ich aj tak našli a zobrali do koncentračného tábora, kde zomreli. Neprežil nikto, okrem otca Pimpa. Predstavenie sa nám veľmi páčilo, ale všetci sme mali zmiešané pocity. Potom sme sa išli odreagovať do nákupného centra Európa, ale tá, na naše nemilé prekvapenie, bola z technických príčin zatvorená. Zvolenské námestie však nahradilo aj „Európu“. Nakúpili sme si rôzne suveníry, dobre sme sa najedli a domov sme odchádzali spokojní, plný dojmov. / žiaci 9.ročníka/ IS

Moja vysnívaná práca-

práca letušky

Moja vysnívaná práca, práca o ktorej som od malička snívala. Vlastne už rok žijem svoj sen. Každý deň, keď sa zobúdzam, zobúdzam sa s radosťou, pretože viem, že moja práca je vlastne moje hobby, niečo čo robím s najväčšou radosťou a viem, že ma úplne celú naplňa šťastím.

Moje bežné rána vyzerajú asi nejako takto. Každé ráno vstávam o 4:30, do 4:45 sa hrám s mojou fenkou Suzinou v posteli. Následne po tom ako som vstala z postele, si každé ráno uvarím svoj obľúbený čierny čaj s broskyňovou príchuťou. Hneď po tom moje kroky smerujú do kúpeľne, tam si spravím moju každodennú rannú rutinu. Tvár si jemne nalíčim dôležitosť kladiem na líčne kosti, jemné čierne linky a na oslnivý červený rúž, ktorý nemôže mať žiadny podtón. Vlasy si dám do pevného drdolu a opúšťam kúpeľňu. Každé ráno si pred odchodom čerstvo vyžehlím svoju uniformu, ktorá sa skladá z tmavomodrej sukne dlhú po kolená s opaskom, bielej blúzky a klobúčika so závojom do vlasov. Hneď po tom ako som sa obliekla do svojho outfitu, zavolám si taxík. Odídem do headquarters, musím prejsť pasovou kontrolou, potom máme briefing, kde si povieme, čo nás v daný deň čaká za let, medzi tým si vypijem svoju rannú kávu a následne ideme do lietadla.

Pripravíme spolu s mojimi kolegami lietadlo, naplníme zásoby jedla, pripravíme na každé jedno sedadlo vrečko, keby niekomu prišlo nevoľno, malé fl'ašky vody s keksíkom a malé vankúšiky pre úplnú spokojnosť a pohodlie našich pasažierov. Následne skontrolujeme lístky nastupujúcich pasažierov. Po tom, ako nastúpili všetci pasažieri, uzavrieme všetky východy, pomôžeme pasažierom s ich s príručnou batožinou a potom ich oboznámime pravidlami ktoré v lietadle musia dodržiavať, čo znamená, že kedy si môžu vypnúť pásy, kedy si môžu zapnúť telefóny, koľko približne bude cesta trvať. Po zoznámení cestujúcich s pravidlami prejdeme svojimi potravinovými vozíkmi popri každom jednom sedadle, každého zo začiatku ponúkneme welcome drinkom. Počas letu sa prejdeme s jedálnymi vozíkmi ešte viackrát, popýtame sa našich pasažierov, či niečo nepotrebujú, ako si užívajú let, kam majú vlastne nemierené, snažíme sa na nich byť čo najviac priateľský, aby bol ich let s našou spoločnosťou čo najpríjemnejší. Keď sme pristáli v cieľi pomôžeme pasažierom s taškami, pri výstupe z lietadla každý pasažier dostane od našej leteckej spoločnosti malý darček v podobe lízatka. Keď vystúpi každý jeden pasažier pozbierame všetky smeti, ktoré cestujúci nechali v lietadle. Následne sa z lietadlom vrátíme späť na letisko, z ktorého sme ráno vyštartovali. Keď dôjdeme späť na letisko, odložím si veci do svojej skrinky, zavolám si taxík a svoje kroky nasmerujem do svojho bytu za svojím psíkom.

Hneď po príchode, uvarím si večeru, zapnem si nejaký film, pripravím si uniformu na nasledujúci deň a napustím si vaňu plnú horúcej vody, potom si ľahnem do postele skontrolujem, či mám zapnutý budík na nasledujúci deň a prezriem si sociálne siete. / Alexa Kováčová, 8.A/AK

Hasiči u štvrtákov

Ako sa zachovať pri dopravnej nehode:

→ treba zachovať predovšetkým pokoj,

nepanikáriť

→ Ihneď zavolať záchranné zložky - č.t. 150, 112

→ opísať do telefónu podrobnejšie miesto nehody, situáciu

→ pokúsiť sa v okolí čo najskôr nájsť, privolať nejakú dospelú osobu

Ako sa správať počas búrky:

- Ak ste sa nemohli vyhnúť búrke, zásadne sa neschovávajú pod stromy a už v žiadnom prípade nie pod tie, ktoré sú na vyvýšených miestach.*
- Kovové predmety je lepšie ukryť a nechať v teréne, prípadne uložiť d'aleko od miesta úkrytu.*

• Klád' ohnisko len tam, kde je to bezpečné:

- Ohnisko sa musí nachádzať aspoň 50 metrov od lesa.*
- Dbaj na očistenie ohniska od suchej trávy a konárikov, ktoré by sa mohli vznietiť a spôsobiť požiar.*

Ideálne je ohnisko oddeliť od okolia vyhlbením diery do zeme a kameňmi

Pamätaj na správne zahasenie ohniska:

- Ohnisko sa pri hasení môže zabezpečiť aj zasypaním zeminou, no pozor na koreňky, ktoré by mohli tlieť.*
- Z ohniska sa nesmie dymiť a popol aj pôda pod ohniskom musia byť chladné.*
- Pozor !!! aj ohnisko poliate vodou sa môže pri nedostatočnom uhasení opäť vznietiť. /AK*

Snívam o budúcnosti...

Každý mal v mladosti nejaké to vysnívané povolanie, ktoré sa mu veľmi páčilo. No aj tak väčšina teraz robí niečo úplne iné. Napríklad ja chcem byť speváčkou. Viem, nie je to nič moc a pre vidiecke dievča by to bolo veľmi ťažké dosiahnuť, ale nič nie je nemožné.

Veľa spevákov, rapperov (umelcov) to robí len kvôli peniazom. Ja to chcem robiť preto, lebo ma to naplňa a vedela by som, že so svojou hudbou by som niekomu mohla zlepšiť deň. Strávila by som dni, týždne možno až mesiace písaním piesní, vymýšľaním rytmu, beatu a dopĺňaním zvukov rôznych nástrojov a možno ešte čo to vylepšila, alebo opravila. Mala by som pre koho ďalej tvoriť a vymýšľať nové projekty, ako napríklad koncerty po celom svete. Môj deň ako úspešná speváčka by vyzeral tak, že by som vstala, išla do štúdia tvoriť hudbu na ktorej by som aktuálne pracovala, odrobila si potrebné veci a vrátila sa domov a pripravila sa na odlet niekam do miest ako napríklad New York, Hong Kong, Berlín alebo Sydney. Do koncertov by som investovala maximum. Koncert si ľudia musia užiť a nie byť z neho znechutení. Vládla by tam veselá atmosféra, boli by tam rôzne vizuálne efekty a tiež by som pozvala nejakých významných umelcov. Pravdaže, tiež by som chcela tvoriť veľa spoluprác s rôznymi spevákami alebo DJmi ako napríklad Harry Styles, Zedd, Steve Aoki, Martin Garrix, BTS, Billie Elish a mnoho ďalších. Možno by ma začali pozývať do interview, relácií, možno do filmov, ale pravdaže, všetko s mierou. Veľkým speváckym vzorom je pre mňa Harry Styles, pretože dokáže tvoriť s vášňou, láskou, je milý k fanúšikom a hlavne lieči ľudí s láskavosťou čo veľa vzorov nedokáže. Taktiež, chcem do svojej práce dávať všetku svoju energiu, pracovať tvrdo, zlepšovať sa a dostať sa od nuly, až na vrchol. Pravda, toto povolanie je veľmi podobné iným, napríklad k povolaniu biznismena: začína úplne s maličkou firmou a postupne rastie až sa stane celosvetovým uznávaným človekom. Toto povolanie ma veľmi láka, no som dosť hanblivý človek, a preto o tomto mojom malom sne ešte nikto nevie. Pre mňa bude práca v budúcnosti možno znamenať zmysel života alebo niečo, čo ma upokojuje, alebo čo mi dáva pocit šťastia.

Uvidím, ako a akým smerom sa môj život bude uberať, do akých krajín a miest ma zavedie. O budúcnosti sa dá veľmi dlho rozprávať, ale aj premýšľať. Ale nikdy neviete, aká budúcnosť vás čaká. Neviem to ani ja, a preto sa na tú svoju nesmierne teším. / Alexandra Zatková, 8.A/ AK

„Keď končí sa spoločná cesta, smiech zanikol v tichu opustenej triedy, zostali po nás iba prázdne miesta, na zemi kúsok roztrúsenej kriedy. V pamäti zbieraš vzácne chvíle a v ušiach znie Ti ozvena krokov, poslednou stránkou triednej knihy zatváraš krásnych deväť rokov.“

27. júna 2019 sa konala na ZŠ Čebovce za účasti riaditeľky školy, učiteľského zboru, rodičov a ostatných prítomných hostí, veľmi pekná slávnostná rozlúčka deviatakov so školou. Z malých a nespelych prváčikov, ktorí pred deviatimi rokmi plní očakávania zasadli do školských lavíc, vyrástli mladí šikovní ľudia plný snov, ideálov a chuti do života. Po príhovoroch riaditeľky školy, triednej učiteľky a deviatakov, sa deviataci rozlúčili s prítomnými pestrým programom.

Po letných prázdninách sa z našich žiakov stanú mladí študenti stredných škôl. Držíme im palce a prajeme veľa šťastia!

Triedna učiteľka Ingrid Suchárová.

Krásne prázdniny želá celá redakcia:-)

Redakčná rada:

**Mgr.Aneta Kladivíková, Mgr.Z. Moravčíková, Mgr.M.Buková, Mgr. M.Ridzoňová,
Mgr.I.Suchárová, Mgr.R. Maulíková, Mgr.L.Bahledová, Mgr.M.Ďörd'ová žiaci ZŠ 1.a 2.st.,
foto: Mgr.M.Ďörd'ová, ThLic.H.Balgová, Mgr.A.Kladivíková**